

عناصر نمادین و کهن الگوهای «شازده کوچولو»

زینب نوروزی^۱، مهسا پیرتاج^۲

۱-دانشیار دانشگاه بیرجند

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ادبیات فارسی گرایش محض

چکیده

داستان شازده کوچولو به عنوان بهترین اثر داستانی قرن ۲۰ در فرانسه اثری قابل توجه و بررسی از ابعاد مختلف می باشد. نجات معجزه آسای سنت اگزوپری از سقوط در صحرایی در آفریقا، الهام بخش او در نوشتن این داستان نمادین و رمزآلود شده است. نوشتار حاضر کوششی است که به شیوه ی تحلیلی-توصیفی، در جهت تحلیل و واکاوی کهن الگوها و نماد هایی که در داستان شازده کوچولو، اثر آنتوان دو سنت اگزوپری به کار رفته است، انجام شده است. کهن الگوهای داستان شازده کوچولو، از نماد های اختصاصی اگزوپری نشأت گرفته اند، یعنی نماد هایی که ساخته و پرداخته ی ذهن خلاق و هنری اگزوپری بوده اند. حوادث و رویداد های زندگی اگزوپری نیز، در استفاده از زبان نمادین توسط وی، بی تاثیر نبوده است. از کهن الگوهای این اثر می توان به خویشتن، ماندالا، آب، درخت و ... اشاره کرد. بعضی از کهن الگوهای این اثر، نمود های مختلفی دارند از جمله ماندالا که به صورت های مختلف سیاره و مار چنبره زده و ... نمود یافته و بعضی دیگر از این کهن الگوها مانند به یک صورت و با نقش محدود تری نمودار گشته اند؛ پیر خردمند.

کلید واژه: شازده کوچولو، کهن الگو، نماد، یونگ، ناخودآگاه جمعی.